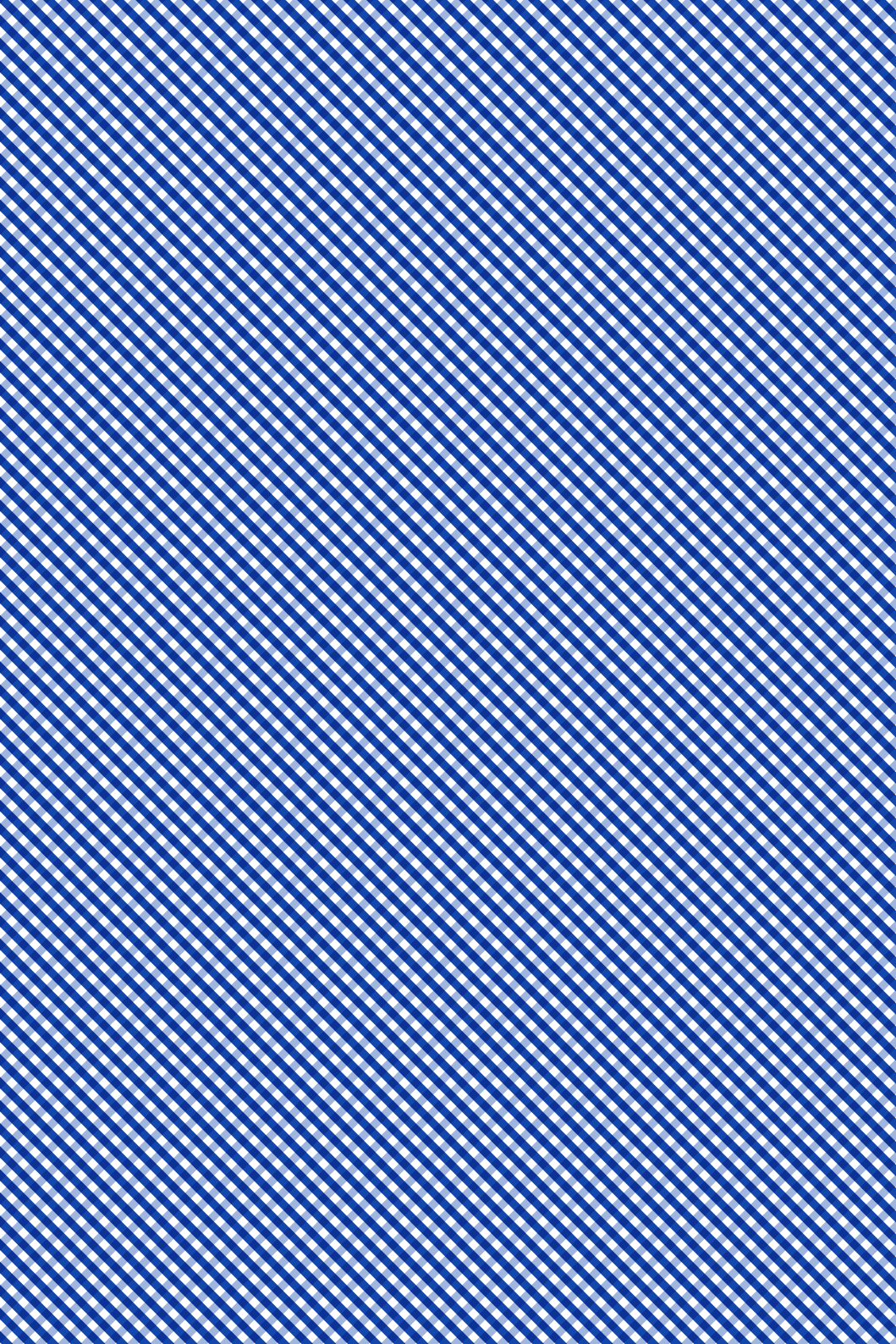

Belgische ballades

Stijn De Paepe

Het land op
de korrel

 | LANNOO

De stand van 't land

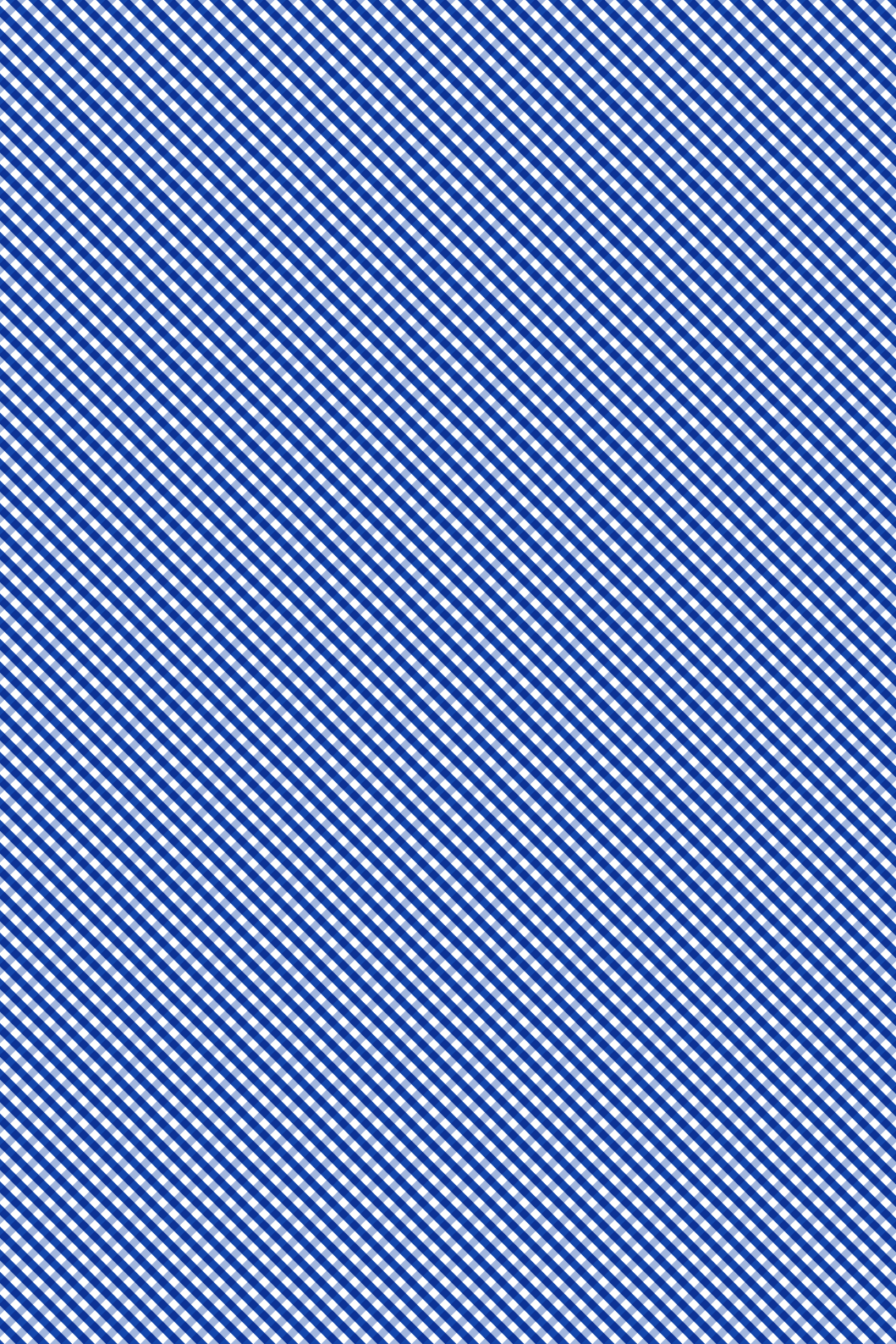
Het land is in bestofte staat
en wordt schrikbarend adequaat
van noord tot zuid, dag in dag uit,
geleid door koning Middelmaat.

Het onderwijs. Het wegverkeer.
Klimaat, migratie en dies meer.
De wil is weg. Men doet zijn zeg
en legt zijn ei en ziet wel weer.

Er wordt gekletst, geklooid, geklad.
Men moddert aan. Men doet maar wat.
Doordacht noch heus, noch rigoureuus.
Dus wat verandert er? Geen spat.

DEEL 1

*Ballades
en
refreinen*

Chant royal

Hoera! De hoogdag der democratie
is bijna daar. We mogen weer eens kiezen!
Ontkurk een magnum Romanée-Conti!
Gaan stemmen is haast net zo leuk als niezen.
Met graagte kom je ervoor afgereisd
van een lang wellnessweekend Knokke-Heist.
Wij zijn nu eenmaal goede democraten
en haasten ons naar de obscuurste straten
en er is níéts dat onze ijver stremt!
Tenzij dan het niveau der kandidaten...
Verkiezingen! Ik raak op slag ontstemd.

Nee, stemmen is fantastisch. Maar op wie?
Die vraag is goed voor heelder dagen kniezen.
Men lijdt aan politieke anemie,
dat had u vast al eerder in de smiezen.
Wie onderscheidt zich op zo'n kiezerslijst?
Wie heeft de skills die een mandaat vereist?
Wie kan er meer dan twitteren en praten?
Wie blinkt niet uit in bochten en spagaten?
Wie staat niet al bij voorbaat in zijn hemd
of waant zich het Genie van de Karpaten?
Verkiezingen! Ik raak op slag ontstemd.

Het is als kaas: van alle dagen brie
gaat al je eetlust naar de gallemiezen.
Je wilt al wel eens Chaumes, La Vache qui rit
of Camembert om aan je vork spiesen.
Helaas! 't Verkiesbaar grut verflenst, vergrijst.
Men houdt zich liefst verdoken en gedeisd
en uit zich in lacunes en hiaten
en zegt nooit iets wat niet is toegelaten,
houdt driftig zijn debatfiches omklemd
zoals een kat de toegeworpen graten.
Verkiezingen! Ik raak op slag ontstemd.

Allicht is politiek geen poëzie,
maar afgezien van wat éminence-grisen
heeft men zijn moerstaal slecht onder de knie:
een beetje taalfrik pakt verstierd zijn biezen,
wanneer zo'n volkstribuun zichzelf aanprijst
– frequent met zijn persoon het allerblijst –
in zinnen als vermolmde honingraten
waar al geen jaren bijen meer in zaten.
Er wordt gesist, gebroddeld en gememd.
Fulltime logopedie zou niet meer baten.
Verkiezingen! Ik raak op slag ontstemd.

Het ergst? De politieke dynastie!
De zonen ván, die tegen pa's adviezen
tóch hopen op de kracht van de kopie.
De dochters van. Wat valt er te verliezen?
Het is een kans. De kassa dient gespijst.
De Croo, Tobback, De Gucht... De trits bewijst:
Het werkt! Al zijn 't geen al te adequaten.
En 't staat ook goed op gulden gevelplaten.
Ja, politiek vloeit vlot en ongeremd
door heelder generaties hart en vaten.
Verkiezingen! Ik raak op slag ontstemd.

Envoi

O, woonde ik in een der kalifaten,
dan wel in Tsjaad of soortgelijke staten!
Al wordt het volk er als een beest getemd
en kortgewiekt door rauwe potentaten:
er dient tenminste niet zo vaak gestemd...

Lopende zaken

Dit land is een bouwwerf. Een weiland van werven.
Van kraters en putten vol smurrie en smeer.
Van tuigen en kranen die 't uitzicht bederven;
En ieder die meebouwt, is pas in de leer,
vergist zich, maakt vlekken, spilt olie en teer,
waardoor ze voorlopig niet klaar zullen raken.
Dit land is een bouwwerf. Maar zonder bouwheér.
Hosanna, we zitten in lopende zaken.

Men zag de regering een barre dood sterven
vanwege discussies omtrent gemigreer.
Ineens lag een spatloze spiegel aan scherven
en was er warempel geen meerderheid meer.
Om nog maar te zwijgen inzake de sfeer.
Er wachten ministers nog nopende taken:
pensioenen, migratie, belasting, verkeer...
Hosanna, we zitten in lopende zaken.

Bezieet toch de puinhoop die opvolgers erven.
Dat hele Europa verkeert in zwaar weer.
We zitten met griffels op leien te kerven
en lopen gekleed in het vel van de beer,
geveld met een uitgeleend speelgoedgeweer.
De brexit bedreigt ons. Asielcrises naken.
Het bed is kramakkelig, straks springt de veer.
Hosanna, we zitten in lopende zaken.

Verkiezingen komen. 't Wordt zwalpen en zwerven.
Beloftes. Balansen die op gaan en neer.
Een troep doe-het-zelvers die 't roest oververven.
Debiele debatten. Gesnoef en gesneer.
Waaraan ik alsnog heelder uren spendeer
met bonzende polsen en blozende kaken.
Wie weet dat ik toch iets te missen riskeer!
Hosanna, we zitten in lopende zaken.

Bewindslui, herpakt u. Een kwestie van eer.
Wij, kiezers, zijn allen wanhopende snaken,
wij wensen geen onzin verkopende draken
met slijtende slogans als slopende haken.
Bezieling en kunde is wat ik begeer.
Hosanna! En nooit meer in lopende zaken.

Klimateloos

De staat is in bedenkelijke staat,
een stuitend amalgaam van morsigheden.
Men houdt alternatieven in beraad
en keert terug op nooit gezette schreden
en bovendien: nu is er het klimaat!

Ons wegennetwerk is inadequaat
en wordt op eigen risico bereden.
Dit land kent nauwelijks een effen straat
en fietsen dient bij hoog en laag vermeden.
Men wil iets doen, maar zit met dat klimaat!

Mobiliteit! Wie door dit gidsland waadt,
met haast en met behoud van lijf en leden,
maakt best dat hij te voet het huis verlaat:
de trein is traag en auto's tuffen heden
per file door het land. Slecht voor 't klimaat!

Er heerst een politieke overdaad
aan redeloze zonderlinge zeden.
Wie kwetsbaar is, wordt des te meer geschaad.
Begroten blijkt nefaster dan besteden.
Niks aan te doen. Vanwege het klimaat.

De burger werkt zich driftig uit de naad
en hoopt ooit comfortabel uit te treden.
Hij rekt als verwoede democraat
op lui die reageren op hun beden.
Vergeefs helaas. Wat telt is het klimaat.

Zonder Twitter

Het lievelingskanaal van Theo Francken,
waar hij zijn grieven grif weet te verklanken.

Het summum der sociale media.

Het forum van verwarde, bange blanken
grossierend in bedenkingen die manken,
gedubbelcheckt op Wikipedia
en overlopend van verbaal geschitter,
verzorgd en feilloos als op papschoolbanken.
Wat zouden u en ik zijn zonder Twitter?

Het eldorado van de anoniemen
die ongezouten in uw tijdlijn priemen
in schuttingtaal en zonder schroom of rem.
Verspreider van onpure ziektekiemen
en meninkjes en argumentjes die men
maar rond blijft sproeien als een hond met klem.
De spuwer, vloeker, 'rederijker', vitter,
laverend in een bootje zonder riemen.
Wat zouden u en ik zijn zonder Twitter?

Het mooist op Twitter zijn de positieven,
de softe, filosoferig naïeven,
die u empoweren met wak gezwam.
Die huilen van ontroering. Naar believen!
Om babybipsjes, handgeschreven brieven,

een hartje bij de middagboterham,
een leuke kat, een goeie babysitter...
Verwoord in tweetjes die uw hart doorklieven
en die u print en koestert in archieven.
Wat zouden u en ik zijn zonder Twitter?

De vorstelijkste tweeters zijn de lieden
die ook in parlementen zijn te spieden
en anders wel bij Schols of Cools of Beck.
Politici die bulderen en zieden
ofschoon hun assistenten 't hun ontrieden.
De linksen, rechtsen, kleurlozen, hybriden
die klauwen, bijten, als een kat naar spek.
Politici die met de grondstroom vlieden,
die tweeten welk een onheil zou geschieden
als 't hier niet gauw wat leger werd, en witter.
De zeldzamen die slechts verlichting bieden,
die zijn er ook. Maar bijna nooit op Twitter.

De tjeef

Er was een tijd dat iedereen het was
en iedereen het bleef, zijn hele leven.
Omdat men nog devoot de Bijbel las,
dagdagelijks de kerk in werd gedreven,
deed wat de priester zei, met angst en beven
en trouw de 10 geboden onderschreef.
Een zeldzaam curiosum is de tjeef.

Het knulletje. Het kneusje van de klas.
Het knaapje dat je 20 cent zou geven.
Het tutje dat een bocht maakt om de plas.
De studax die gelooft in hoger streven.
Het bleekgezicht dat kiest voor om het even.
Nooit rechtdoorzee, veel liever schuins en scheef.
Een zeldzaam curiosum is de tjeef.

Van 'helder stellen' komt alleen ambras,
dus nuancering wordt tot norm verheven
tot er geen vlees meer zit rond het karkas
en één idee zich split in zes à zeven,
bedekt omschreven en met wol doorweven.
Net voor, net op, maar nooit over de schreef.
Een zeldzaam curiosum is de tjeef.